

Arrest

nr. 140 446 van 6 maart 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 25 september 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat V. NEERINCKX en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij, zijnde de echtgenoot van tweede verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij integraal over daar eerste verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenote.

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese, afkomstig uit Ribar I Madh (gemeente Lipjan, Kosovo) en bent u in het bezit van het Kosovaars staatsburgerschap. U bent officieel gehuwd met E. G. (...) (O.V. 6.734.824). Op 6 december 2010 vroegen u en uw echtgenoot voor de eerste maal asiel aan in België. In het kader van jullie eerste asielaanvraag brachten jullie vooreerst de medische problemen van uzelf en van uw echtgenoot aan. Uw echtgenoot leed aan ernstige hoofdpijnaanvallen en u kende zwangerschapsproblemen (u had vier miskramen te wijten aan infecties en stress). U en uw echtgenoot werden voor jullie medische problemen in Kosovo onderzocht, maar geen van de behandelingen was succesvol voor jullie. Voorts bracht u aan dat de familie B. (...), waar u deel van uitmaakt, geïsoleerd en bedreigd werd omwille van de openbaarmaking van de moorden die N. B. (...) gepleegd heeft. U werd daarvoor aangesproken door mensen en vermoedde dat dat ook de reden was waarom een arts u een onderzoek weigerde. Op 28 maart 2011 weigerde het Commissariaat-generaal u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Door het Commissariaat-generaal werd in die zin geoordeeld omdat de door u en uw echtgenoot aangehaalde medische problemen op zich geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming en omdat op basis van jullie verklaringen er geenszins toe besloten kon worden dat de in Kosovo aanwezige medische gezondheidszorg jullie niet dienstig was. Aangaande uw vrees omdat u lid bent van de familie (van N. (...)) B. (...) oordeelde het Commissariaat-generaal dat jullie vrees dienaangaande louter hypothetisch van aard was omdat u, noch uw echtgenoot, in Kosovo concrete problemen kenden omwille van uw verwantschap met N. B. (...). Het Commissariaat-generaal oordeelde ter zake verder dat u evenmin aannemelijk wist te maken dat u ingeval van eventuele toekomstige problemen omwille van uw verwantschap met N. B. (...) voor hulp en/of bescherming geen beroep zou kunnen doen op de in Kosovo aanwezige veiligheidsinstanties. Op 24 juni 2011 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de door het Commissariaat-generaal d.d. 28 maart 2011 genomen weigeringsbeslissing. U verbleef met uw echtgenoot verder in België en diende op 25 juni 2014 voor de tweede maal een asielaanvraag in. In het kader van uw tweede asielaanvraag herhaalde u vooreerst dat de medische problemen van uw echtgenoot, die sinds zijn aankomst in België er sterk op achteruit is gegaan, redenen zijn om opnieuw asiel aan te vragen. Daarnaast bracht u aan dat u wraak vreest van de personen (en hun respectievelijke families) die door de bekentenissen van N. (...) veroordeeld zijn geworden en van de families van de personen die door N. (...) zijn vermoord. U bracht voorts een aantal veiligheidsincidenten aan gericht op N. (...)/ diens woning, wat ertoe leidde dat de meeste jongens en mannen van de familie B. (...) Kosovo verlaten hebben. Tot slot verklaarde u sinds de bekendmakingen van N. (...) problemen te hebben gekend met uw schoonfamilie die eiste dat u zou scheiden van uw echtgenoot en dat zij u beledigde voor crimineel. Bij een terugkeer naar Kosovo vreest u uw schoonfamilie die zal eisen dat u scheidt van uw echtgenoot en vreest u daarnaast vermoord te worden door de tegenstanders van N. (...).

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 31 januari 2009; uw Kosovaarse geboorteakte, uitgereikt op 17 juni 2014 te Kraishtë (Lipjan); de Belgische verblijfstitels van O. B. (...) (O.V. 7.683.498), L. B. (...) (O.V. 7.559.533), I. B. (...) (O.V. 7.685.012) en B. B. (...) (O.V. 6.776.771); een kopie van een document van het 'Special Prosecution Office of Kosovo (SPRK)' d.d. 26 maart 2013 waaruit blijkt dat de aanklager Maurizio Salustro meent dat O. B. (...) door zijn getuigenissen op twee processen rond N. B. (...) gevaar loopt in Kosovo; meerdere kranten-, tijdschrift-, internetartikels en foto's ter staving van de zaak 'N. B. (...)' en een reeks medische (Belgische) attesten aangaande de psycho-medische problemen van uw echtgenoot.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en elementen aanwezig in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat geen geloof kan gehecht worden aan uw beweringen problemen te kennen met uw schoonfamilie na de bekendmakingen van N. (...). Er dient vastgesteld te worden dat u tijdens uw eerste asielaanvraag, noch tegen overstaan de Dienst Vreemdelingenzaken, noch het Commissariaat-generaal als de Raad voor Vreemdelingenzaken met enig woord gerept heeft over uw beweerde problemen met uw schoonfamilie. In het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u enkel dat als u bij uw man bent er naar u wordt gewezen en er gezegd wordt 'dat is die vrouw van B. (...)', wat bezwaarlijk als hetzelfde kan gezien worden als uw schoonfamilie die u onder druk zette te scheiden van uw echtgenoot en u beledigde voor crimineel (CGVS 1e AA, p. 5; CGVS 2e AA, p. 4, 7). Ook bij het indienen van uw tweede asielaanvraag in juni 2014 sprak u, uw echtgenoot evenmin, bij de Dienst Vreemdelingenzaken met enig woord over problemen met uw

schoonfamilie (DVZ 2e AA, vraag 12-21; DVZ Enver 2e AA, vraag 12-21). Uw echtgenoot bracht tijdens zijn gehoor d.d. 19 augustus 2014 op geen enkel moment de beweerde problemen met zijn familie ter sprake. Uw echtgenoot stelde ingeval van een terugkeer naar Kosovo, naast het feit dat in Kosovo geen genezing voor hem mogelijk is, enkel de personen te vrezen die door de bekentenissen van N. (...) zijn veroordeeld (CGVS E. (...) 2e AA, p. 5). Evenmin komen voorgaande vaststellingen uw algemene geloofwaardigheid ten goede.

Voorts brengt u aan ingeval van een terugkeer naar Kosovo wraak te vrezen van de familieleden van de personen die door N. (...) werden vermoord en wraak van de personen die door de bekentenissen van N. (...) zijn veroordeeld (DVZ 2e AA, vraag 15; CGVS 2e AA, p. 3-9). Ter zake dient vooreerst vastgesteld worden dat u in de periode dat u nog in Kosovo verbleef na de bekentenissen van N. (...) geen concrete veiligheidsproblemen heeft gekend met de tegenstanders van N. (...) (CGVS 1e AA, p. 3-5; CGVS 2e AA, p. 3-4; CGVS E. (...) 2e AA, p. 4). Voorts dient vastgesteld te worden dat de veiligheidsincidenten die plaatsvonden na de bekentenissen van N. (...) steeds plaatsvonden in de directe omgeving van zijn woning. U daarentegen woonde al jaren, sinds 2000/2001 in Akllap (Kosovo) en niet in Ribar I Madh waar de woning van N. (...) zich bevindt (CGVS 2e AA, p. 3; CGVS E. (...) 2e AA, p. 3). Ook uw zussen, die nadat zij huwden, elders (buiten Ribar I Madh) zijn gaan wonen, hebben geen concrete veiligheidsproblemen gekend na de bekentenissen van N. (...) (CGVS 2e AA, p. 5; CGVS E. (...) 2e AA, p. 6). Gelet op voorgaande vaststellingen heeft u geenszins aangetoond concreet geviseerd te worden door de 'tegenstanders' van N. B. (...) en is de veronderstelling van uw raadsman dat de tegenstanders van N. (...) met het vertrek van meerdere familieleden uit Kosovo hun actieradius zouden kunnen verruimen naar de nog in Kosovo verblijvende familieleden zuiver hypothetisch van aard. Wat betreft uw vrees om uw moeder/familie in Ribar I Madh te gaan bezoeken moet opgemerkt worden dat deze onvoldoende zwaarwichtig is om gelijkgesteld te kunnen worden met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorts dient vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk wist te maken dat u bij eventuele problemen met de tegenstanders van N. (...) ingeval van een terugkeer naar Kosovo voor hulp en/of bescherming geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Kosovo aanwezige veiligheidsdiensten. U verklaarde ter zake na alles wat gebeurd is geen vertrouwen te hebben in de Kosovaarse autoriteiten (CGVS 2e AA, p. 7-8). Opgemerkt moet worden dat de in Kosovo aanwezige veiligheidsinstanties sinds de eerste publieke bekentenis van N. (...) de nodige acties ondernomen hebben. Zo werd N. (...) onder huisarrest geplaatst en verkrijgt hij tot op de dag van vandaag bescherming van Eulex. Voorts werden naar aanleiding van de verklaringen van N. (...) meerdere personen gearresteerd, onder huisarrest geplaatst en veroordeeld. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt verder dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2014 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Wat ten slotte de medische problemen van uw echtgenoot betreft, die worden gestaafd met meerdere Kosovaarse en Belgische medische attesten, dient net als in uw eerste asielaanvraag erop gewezen te worden dat de psycho-medische problemen van uw echtgenoot op zich geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van (psycho)medische problemen dient u(w echtgenoot) een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of diens gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Belgische Vreemdelingenwet van 15 december 1980, wat uw echtgenoot volgens zijn verklaringen deed (CGVS E. (...) 2e AA, p. 5-6).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing beroept, is in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

Uw neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande beslissing te kunnen wijzigen. Uw Kosovaarse identiteitskaart en geboorteakte bevatten louter persoonsgegevens die hier niet ter discussie staan. De verblijfstitels van O. (...), I. (...), L. (...) en B. B. (...) tonen aan dat zij in België erkend werden tot vluchteling, niets meer. De kopie van het attest van het SPRK d.d. 26 maart 2013 geeft aan dat de aanklager Maurizio Salustro van oordeel was dat O. B. (...) door zijn getuigenissen in de twee 'B. (...)'-processen' en door zijn band met N. B. (...) in Kosovo in gevaar was. Uw overige ter zake neergelegde documenten staven uw verklaringen over de bekentenissen van N. B. (...), de daaruit voortvloeiende arrestaties en veroordelingen en het feit dat meerdere aanslagen plaatsvonden gericht op N. (...) / diens woning sinds zijn bekentenissen, maar deze documenten, net als het attest van het SPRK, werpen geen ander licht op bovenstaande vaststelling dat u niet heeft aangetoond persoonlijk geviséerd te worden door de tegenstanders van N. (...), noch ingeval van eventuele problemen bij een terugkeer naar Kosovo geen beroep te kunnen doen op de aldaar aanwezige (veiligheids)instanties. De Belgische medische attesten staven de medische problemen van uw echtgenoot, maar wijzigen niets aan de bovenstaande vaststelling dat de medische problemen van uw echtgenoot geen verband houden met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Het feit dat uw familieleden I. (...), L. (...), B. (...) en O. (...) B. (...) zijn erkend tot vluchteling heeft geen invloed op uw asielaanvraag daar elke asielaanvraag op zijn individuele merites dient beoordeeld te worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen enkel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Waar verzoekende partijen in hun verweer stellen dat verschillende familieleden werden erkend als vluchteling, dat tweede verzoekende partij één van de enige leden van de familie B. is die nog in Kosovo leefde en woonachtig was niet ver van Ribar I Madh en dat verschillende personen zich op de familieleden van N. B. willen wreken, wijst de Raad er evenwel op dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissingen te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partijen toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijven.

2.2.3. Betreffende de opmerking van verzoekende partijen dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met het profiel van tweede verzoekende partij, zoals de achtergrond en familiale positie, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen dit verweer niet concretiseren door aan te duiden welk specifiek element door verwerende partij niet in overweging werd genomen. Immers uit het administratief dossier en de bestreden beslissingen blijkt duidelijk dat verwerende partij rekening heeft gehouden met alle door verzoekende partij aangereikte gegevens en dat zij op minutieuze en uitgebreide wijze motiveert waarom tweede verzoekende partij, aangenomen dat zij een familielid is van N. B., geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in haren hoofde aannemelijk maakt. Deze motieven worden niet in de grond weerlegd.

2.2.4. Waar verzoekende partijen opwerpen dat verwerende partij geen toelichting verschaft waarom de vrees van tweede verzoekende partij om haar moeder en familie in Ribar I Madh te bezoeken onvoldoende zwaarwichtig is, oordeelt de Raad dat wanneer de veiligheidsincidenten die plaatsvonden na de bekentenissen van N. steeds plaatsvonden in de directe omgeving van zijn woning in Ribar I Madh en verzoekende partijen dit beweerde veiligheidsrisico perfect kunnen vermijden door Ribar I Madh niet te frequenteren het nogal evident is dat een ondanks alles toch wensen terug te keren naar Ribar I Madh om er familie te bezoeken en men hierdoor de beweerde vrees voor vervolging zelf zou gaan opzoeken, duidelijk onvoldoende zwaarwichtig is om de toekenning van de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus te rechtvaardigen. Bovendien kan het contact met familieleden op diverse manieren worden onderhouden en eveneens buiten Ribar I Madh. Desbetreffende motivering blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.5.1. Aangaande de motivering met betrekking tot de bescherming geboden door de autoriteiten in het land van herkomst betogen verzoekende partijen dat in het licht van de erkenningen van de vluchtelingenstatus van andere familieleden van N. B. niet met afdoende zekerheid kan worden gesteld dat de beschermingsmogelijkheden geboden door de Kosovaarse autoriteiten zich anders aandienen voor deze erkende familieleden dan voor verzoekende partijen zelf. Verder menen verzoekende partijen dat de beschermingsmechanismen in Kosovo niet effectief zijn en dat de geboden bescherming aan en het huisarrest van N. B. niet op hen van toepassing kan zijn nu zij desbetreffend niet aan de wettelijke criteria voldoen. Tot slot stellen verzoekende partijen dat de tussenkomst van de Kosovaarse politie of Eulex enkel kan geschieden *“nadat verzoekers het slachtoffer zijn geworden van een represaille”*.

2.2.5.2. Daar waar verzoekende partijen wederom verwijzen naar de erkenningen van de vluchtelingenstatus van andere familieleden wijst de Raad erop dat elke asielaanvraag individueel moet worden onderzocht waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de asielzoeker en de specifieke gegevens van het dossier waardoor het resultaat van de asielaanvraag van verschillende familieleden dan ook uiteenlopend kan zijn.

Verder oordeelt de Raad het gegeven dat verzoekende partijen niet dezelfde verhoogde beschermingsmechanismen kunnen genieten als N. B. niet impliceert dat zij zich vanuit hun eigen profiel niet zouden kunnen beroepen op de in Kosovo geboden bescherming door de aldaar aanwezige autoriteiten. Tevens benadrukt de Raad dat een absolute bescherming door geen enkele rechtsstaat kan worden geboden.

Daar waar verzoekende partijen stellen dat *“de tussenkomst van de Kosovaarse politie of Eulex enkel kan geschieden nadat verzoekers het slachtoffer zijn geworden van een represaille”* meent de Raad dat dit een blote bewering betreft daar niet onderbouwd met enige objectieve informatie.

2.2.6. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT